
Inhoud

Van de redactie.....	3
Copy- en verschijningsdata.....	3
Oproep van het bestuur	4
Beyers	5
Neueghorde.....	7
Neueghorde.....	8
Albert Schweitzer & PM horde.....	10
Advertentie	11
Stiekeme sporthelden	12
Vaders mee !	14
Advertenties	15
Wereldjamboree	16
Matancastam.....	20
Verhuisberichten.....	21
Zuiderkruizertjes	21
Oude kranten, Wilde Vaart.....	22
Advertentie	22
Telefoonnummers.....	23
Data en mededelingen	24

Colofon

Redactie:

Joke de Jong
Ben van Hengstum
Sandra Boeijink

Redactieadres:

Bosboom-Toussaintlaan 69
1215 CB Hilversum
of:

Belboei@hengstum.nl

Verzendadres:

Bodemanstraat 60
1216 AL Hilversum

Oplage:

275 exemplaren

Drukwerk:

Drukkerij Bobuco
Neueg - Hilversum

**uiterste
Inleverdatum kopij voor
volgende Belboei
5 juni 1999 !**

Van de redactie

En hop! We hebben er een extra hulpje op de redactie: Carolien heeft het levenslicht gezien! Op 26 maart is Sandra bevallen van een lekkere meid. Als er in deze Belboei een paar extra twiepfouten staan, dan kan het liggen aan het feit dat we af en toe worden afgeleid van ons werk.

Onze smeekbede heeft effect gehad. Weer een Belboei van een formaat waar de penningmeester tevreden over kan zijn: lekker gevuld, maar niet te dik. Wat staat er dan allemaal in, zul je je afvragen□

Frederik Scheuremaar heeft de bevers met een bezoekje verblijd en heeft er een paar dozen kranten weggescheurd. Misschien is het een ideeetje de volgende opkomst van de bevers de tweede zaterdag van de maand op de Diependaalselaan te houden, want dan staan er twee containers vol met kranten.

De Pieter Maritshorde en de Albert Schweitzerhorde hebben een proefopkomst gehouden om met elkaar kennis te maken voor het zomerkamp. Binnenkort is de return in Loosdrecht.

De vaders van de welpen van de Albert Schweitzerhorde mochten een weekendje mee□ ze werden aardig afgemat. Voorts heeft onze eigen Ellen een verslagje geschreven van de Wereld Jamboree, heeft de Matancastam een jaarverslag opgestuurd en is de Neuweghorde op kamp geweest.

Het lang beloofde verslag van het WWW weekend is nog steeds niet in normale vorm gearriveerd. Wellicht in een volgende Belboei?

Liefs, je redactie.

Copy- en verschijningsdata

Nummer	Datum inleveren copy	Verschi jning Belboei
125	5 juni	+ 21 juni
126	28 augustus	+ 13 september
127	9 oktober	+ 25 oktober
128	11 december	+ 20 december

Oproep van het bestuur

Bevers

Ik ben Frederik Scheuremaar.
En woon met vele anderen in Hotsitonia.

Een tijdje terug liep ik in Hilversum in het zogenaamde Corversbeverbos.
Het was een koude besneeuwde dag.
Ik liep daar 's morgens dus lekker en ik had mijn kranten verstopt, zodat ik die kranten niet mee hoefde te slepen.
Toen ik terugkwam en de kranten weer op wilde halen wist ik niet meer waar ik ze verstopt had. Er lagen zoveel bergen met takken. Ik wist het gewoon niet meer!

Ik had zo'n zin om te scheuren en was al heel lang aan het zoeken, maar vond niks.
Gelukkig kwam ik de Bevers tegen.

Ik vertelde wat er gebeurd was, en dat ik kranten scheuren het mooiste vind wat er bestaat.

Ze wilden mij wel helpen zoeken.

Nadat we vele sneeuwhopen hadden omgekeerd en de Bevers mij hadden laten zien hoe sterk ze wel niet waren, (hele ijsblokken werden er opgetild) gingen ze naar de beverdam.

Intussen had ik de hoop al opgegeven mijn kranten ooit nog terug te vinden.

Maar wat gebeurde er nou?? De Bevers werden onrustig en begonnen te roepen. KRANTEN! Ik werd nu ook onrustig, rennend ging ik naar de beverdam.

Van blijdschap begon ik gelijk te scheuren en te gooien.

Ooooo chips, wat nou weer?! De Bevers kwamen in opstand. Ik mocht geen rotzooi maken in het bos.

Wel straks in het clubhuis, maar niet hier in het bos.

Gelukkig gingen we snel naar het clubhuis toe, waar de pret kon beginnen.

Eerst wat drinken en mooie Scheuremaar krantenhoedjes maken, daarna kon het kranten snipper gevecht beginnen.

Ik dacht dat ik goed scheuren en gooien kon, maar de bevers kunnen er ook wat van zeg!

Wat een rotzooi, heerlijk.

Wat is dat toch een mooi gezicht. Overal snippers en propjes papier.

Er was ook een brief gekomen van het water / gas bedrijf, leuk dacht ik ook maar scheuren, maar ook dit mocht ik niet van de Bevers.

Jammer. Ze beschermden met zijn allen de brief erg goed, en ik kreeg hem helaas niet te pakken.

Inmiddels waren er een aantal grote mensen gekomen, eerst wist ik niet wat die mensen kwamen doen, maar het bleken ouders te zijn die hun Bevers kwamen halen.

Waren we net lekker bezig moeten ze weer weg.

Na het mooie sluitings lied, (waar ik ook in voorkom) gingen de Bevers weg.

Ik heb ze nog wel de tip meegegeven om thuis maar goed te blijven oefenen met alle papieren en kranten die door de bus komen.

Dus sta niet raar te kijken als u geen post meer ontvangt.

Bevers bedankt voor het vinden van de kranten en voor de gezellige ochtend.

Ik kom nog wel eens langs.

Groeten Frederik Scheuremaar

Neuweghorde

Hoi, ik ben Roland Biesterveld. En ik zit bij de Neuweghorde.
Laatst hadden we een leuk weekendkamp. Met het thema van Duckstad!!!
We hadden een Duckstadse speurtocht, en een Duckstads driehoekspel.
En voordat we gingen slapen, hadden we veel geld vergokt, in het Duckstad Casino.
Het was een erg leuk kamp. Daar wil de leiding ook voor bedanken.

Groetjes,

Roland Biesterveld

Neuweghorde

Hier is weer een stukje van de Neuweghorde en wel over ons weekendkampje van 20 en 21 maart.

Het begon allemaal om 14 uur op zaterdag: de rust werd verbroken want steeds meer welpen meldden zich met tassen en ouders op de Diep. Toen iedereen er was wilden we gaan openen maar dit werd wreed verstoord door zo'n 30 vrachtwagens die luid toeterend en onder politiebegeleiding langs kwamen rijden. Dit bleek georganiseerd te zijn voor geestelijk gehandicapten, die dan ook enthousiast terugzwaaiden. Bij het openen verklaptten we het thema met een door Baloe getekend bord. We zouden dit kampje in Duckstad doorbrengen.

Het eerste spel was een driehoeksspel. De drie groepen, de zware jongens, oom Dagobert en het geld probeerden elkaar zoveel mogelijk kaartjes afhandig te maken. Iedereen was behoorlijk fanatiek en er werd hard gelopen en veel getikt. De limonade was dan ook erg welkom en ondertussen begonnen we met pictionary met natuurlijk figuren uit Duckstad. We hebben genoten van het wel of niet aanwezige tekentalent van de welpen. Omdat het buiten regende zijn we daarna in groepjes binnen toneelstukjes gaan oefenen, terwijl ondertussen het eten werd bereid.

Eindelijk was het zover: handen wassen en aan tafel. Iedereen zat rustig tot dat het eerste bord werd opgeschept; de macaroni was helemaal fel blauw!! Na wat kreten van verbazing en afschuw werd er voorzichtig geproefd en bleek het gelukkig wel normaal te smaken. Of het door het blauwe kleurtje kwam of doordat de saus gewoon heel lekker was is niet helemaal zeker maar de welpen hebben er erg veel van gegeten. Helaas volgt na het eten altijd de veel te grote afwas, maar gelukkig hadden we hulp.

De welpen gingen hun bedden klaarleggen en hun nette kleren aantrekken die ze speciaal voor het avondprogramma hadden meegenomen. Wat we precies gingen doen was nog een verrassing, tot de welpen in het met kaarslicht verlichte lokaal binnenkwamen en een groot roulettebord zagen liggen. Vanavond was Guus Geluk avond en daarom hadden we ons eigen casino gemaakt en daar hoort een sjiek uiterlijk bij. Ook de leiding zag er op z'n best uit en nadat iedereen een stapeltje geld had gekregen en de regels waren uitgelegd konden we beginnen met gokken. Het was spannend: doodse stilte als het balletje draaide gevolgd door luid geroep van geluk of tegenslag als bekend werd welk nummer gevallen was. Halverwege kregen de welpen nog een heuse cocktail aangeboden en zo hadden we een geslaagde avond met voor de één wat meer geluk dan voor de ander.

Na plassen, handen wassen, tanden poetsen en in bed moest er natuurlijk nog even gekeet worden. Maar daarna was het eindelijk zover. De welpen stil dan kon de leiding beginnen aan een spel waarvan ik zeker weet dat wij gewonnen hadden als we eerder gestopt waren.

Zondagochtend betekent voor de welpen zeker geen uitslapen. Om half zeven werden de eerste geluiden opgevangen en om half acht gaven we de moed op en mochten ze zich gaan aankleden en hun spullen opruimen. We sloegen deze ochtend het gymnastieken over en begonnen aan het ontbijt.

's Nachts waren de gouden Duckstad dukaten gestolen door de zware jongens en om ze terug te vinden konden we het spoor volgen van de oranje draadjes, afkomstig van de truien van de dieven. Het spoor eindigde bij de zandbergen naast het clubhuis en nadat we de dukaten weer hadden gevonden hebben de welpen zich flink vermaakt op en in het zand. Dit weten de ouders al lang, want die vonden hun welpen later terug met ettelijke kilo's zand in kleding, schoenen, haar, oren enz. Maar wat is er leuker dan naar boven lopen / klimmen en dan weer naar beneden rollen of springen of koppeltje duikelen.

Toen iedereen het toch wel een beetje koud en nat begon te krijgen zijn we maar weer naar binnen gegaan. Na een bekertje limo werd er druk geknipt en geplakt om een collage te maken van oude Donald Duckjes. De welpen waren zo druk bezig dat ze niet eens doorhadden dat er inmiddels al wat ouders waren binnengekomen. Uiteindelijk gingen de kinderen, zij het met wat tegenzin, toch maar hun spullen pakken en met papa en mama mee naar huis. De leiding ging aan de schoonmaak en het opruimen met het voldane gevoel dat het een leuk en gezellig kampje was. Bij deze nogmaals:

Ellen bedankt voor je hulp en de gezelligheid

Stella en Eucalypta: het eten was heerlijk, dank jullie wel voor het helpen en leuk dat jullie er waren

Nu maar op naar het zomerkamp!! Daar lezen jullie vast ook weer een enthousiast verhaal over in de volgende belboei.

Tot ziens,

Groetjes van Akela.

Albert Schweitzerhorde & Pieter Maritshorde

Ik dacht ik laat mij eens van de beste kant zien en schrijf een stukje voor ons geliefde blaadje. Ik begin net een beetje bij te komen van de opkomst die we samen gedraaid hebben met de Pieter Marits horde. Omdat we samen op zomerkamp zullen gaan. Ik ga dus wat over deze dag schrijven. Hieronder staat het.

Toen iedereen er was, gingen we krantenmeppertje spelen, nog steeds het ideale spel voor dit soort opkomsten. Nadat iedereen weer bont en blauw was geslagen en alle namen bijna kenden, gingen we kou lijden in het zonnetje met min -veel te koud. In het bos gingen de welpen kwartetten met echte voorwerpen. Dit deden ze een tijdje, totdat ze allemaal wel een kwartet bij elkaar hadden gesprokkeld.

Hierna gingen we over de eeuwige sneeuwsportvelden weer naar het warme clubhuisje, waar wij ijzingwekkend ijzige limo hadden gedronken, hierna gingen wij nog even naar buiten op het pleintje om de hoek. Wij gingen daar stand-in-de-mand doen, ook weer goed voor de namen. Nadat iedereen snot verkouden was, gingen we weer naar huis en namen afscheid van elkaar. De Pieter Maritshorde mogen wij nu over een poosje bij ons verwelkomen. Hou jullie hartjes vast maar vast, want dan word het weer net zo gaaf als het vandaag was.

Groetjes

Akela

(advertentie)

van hengstüm automatisering bv

COMPAQ

IBM

Verkoop en installatie PC- en serversystemen
Document imaging, archief automatisering

Microsoft®

Netwerk faxoplossingen
Telewerkoplossingen

hp HEWLETT®
PACKARD

Aanleg en onderhoud netwerken
LAN-LAN koppelingen

Shiva
The remote access specialists™

Datacommunicatie lijnen

Renovatie, migratie en/of ombouw systemen
Systeembeheer (Windows NT, Novell)

APC
AMERICAN POWER CONVERSION

Advies en software consultancy

Informatie services (datamanipulatie etc.)

3Com

Maatwerk software/detachering

officieel dealer
ptt telecom

Telecommunicatie

Hardware service- en reparatie

Pieter de Hooghlaan 10a, 1213 BT Hilversum

Postbus 277
1200 AG Hilversum

Telefoon: 035 - 6 23 51 63
Telefax: 035 - 6 23 91 02

Stiekeme sporthelden!

Op zondag 7 februari gingen de Bever- & Welpenleiding onder het mom van "laten we een team zijn, worden & blijven" een dagje uit. We gingen schaatsen in Utrecht, jawel het beloofde dus een sportief dagje te worden. We hadden om 11.45 uur afgesproken in het centrale station van ons eigen dorpje Hilversum.

De altijd zo uitbundige en gehorige groep, stond wat makjes in de stationshal. Er was geen sprake van een nieuw soort virus, tenminste wat ik heb begrepen is een kater en chronische vermoeidheid in het weekend, een eeuwen oud verschijnsel. Het verbaasde ook eigenlijk niemand dat we de trein ook misten en ruim een half uur (of langer) op de volgende moesten wachten. De koffieomzet van het station steeg in dat halfuur aanzienlijk. Om geen verkeerde woorden te zeggen cq. typen, dit gold ook voor de thee- en frisdrankenomzet. We hielden immers een paar gulden over, omdat we allemaal met korting konden reizen (OV- en kortingskaarten bedankt!). Eindelijk daar was het grote station van Utrecht, maar denk maar niet dat je er dan bent. Je moet eerst een eind lopen naar de bussen en omdat Antoon niet wilde rennen om de bus te laten wachten, moesten we ook bekijken hoeveel mensen er in 1 bushokje konden. Achteraf bleek dat Antoon er verstandig aan had gedaan om niet te rennen, omdat het de verkeerde bus was. Namens Antoon; Ester en Gido bedankt!

Het busverhaal slaan we over, want wie wil er nu lezen over rare mensen en busziek zijn. Eindelijk waren we bij de halte Vechtse banen en echt waar moesten we weer een eind lopen. Door sneeuw en regen bereikte we eindelijk onze bestemming en ik was alweer kapot. Gelukkig waren we niet de enige mensen die wilde gaan schaatsen, dus langzaam schoven we in de rij naar binnen. Het was aan Wendy en Liesbeth te zien dat ze opgelucht waren toen wij binnen kwamen. Zij stonden inmiddels al een tijdje op ons te wachten. Fanatiek werden er schaatsen gehuurd en/of onder gebonden, met als doel de schaatsbaan op te gaan. Tot ieders grote verbazing werd er op topniveau door de leiding geschaatst, Tonny en Rintje mogen wel oppassen. Er waren jammer genoeg weinig tot geen spectaculaire valpartijen, zelfs niet van mezelf. Toen de laatste bikkels van het ijs afkwamen, liet de rest zich al verwennen in de schaatskantine, als beloning op hun presteren. Even afscheid nemen van Liesbeth, Wendy en in de bus van Anne Gerdien, omdat deze elders andere verplichtingen hadden. Jullie snappen het al, weer de hele tocht naar drie verschillende bushaltes en de verschrikkelijke busreis terug naar Utrecht Cs. Wat doe je dan, dan ga je volgens oud-zuiderkruis gebruik de kroeg in. Nog steeds kwam er geen einde aan onze gezamenlijk dag en eigenlijk wilden we dat stiekem ook niet. Als je toch een dagje weg bent, dan moet je helemaal gaan genieten en gewoon

uiteten gaan (wel gezellig & maar vooral niet duur). Tijdens het eten begon de vermoeidheid en vooral spierpijn op te spelen.

Rond 20.00 uur was het eten op, de rekening betaald, afscheid genomen van Ester, werd er snel even besloten dat ik dit stukje zou schrijven; kortom we liepen naar de trein en gingen naar huis. Het is trouwens een afrader om bij Gido in de trein te zitten, maar hierover geen genante informatie.

Herma, Wendy, Siebrandt, Liesbeth, Wouter, Ester, Guno, Antoon, René, Daphne, Maarten, Pieter, Anne Gerdien en oppergod Gido.

Bedankt voor deze fijne sportieve dag, hou me op de hoogte van eventuele romances en ik verheug me al op het volgende uitje.

P.M.-leiding, jammer dat jullie er niet bij waren.

Jullie oppergodin Ellen.

Vaders mee met de Albert Schweitzerhorde.

Hier een brief van de vaders van het vader weekend in Loosdrecht.

Het begon allemaal goed, de opkomst was groots. Met 4 vaders en 4 kinderen waren wij om 14.00 uur in het clubhuis in Loosdrecht. We begonnen met wat spelletjes met de kinderen om wat tijd te vullen om daarna naar de Trits te gaan om te zwemmen met de andere scouts in Hilversum, wat erg leuk was omdat wij het hele zwembad tot onze beschikking hadden. Maar voor we het wisten was het alweer 17.30 uur, tijd om naar Loosdrecht te gaan. Daar hadden ze het eten al voorbereid: macaroni, wat heel lekker klaar gemaakt was. Na het eten zijn we nog even het bos in gegaan om nog wat spelletjes te doen.

Om 20.00 uur gingen we met onze bedden richting het clubhuis op de Diependaalselaan om daar de nacht door te brengen. Daar aangekomen hebben we de bedden in orde gemaakt om daar na nog even wat te drinken. Toen hebben we de kinderen naar bed gebracht en na nog even voorgelezen te zijn door Anne Gerdien Prins zijn ze lief gaan slapen. "Rust!", dachten de vaders toen, maar "Nee" zei de leiding, "Wij hebben nog een opdracht voor jullie.". We kregen een envelop met daar in de opdracht loop naar café de Doelen en vraag aan de bar een envelop met de volgende opdracht. Helaas moesten we weer naar een kroeg, waar we steeds maar weer bier moesten drinken. Na zo'n 7 kroegen gehad te hebben, begonnen we toch weer honger te krijgen. Gelukkig was naast deze kroeg een shoarmatent waar we maar een broodje gingen nuttigen. Na de laatste kroeg en een hoop Engels gewauwel aangehoord te hebben keerden wij weer terug naar de Diependaalselaan, waar wij om 2.30 uur aankwamen□ helaas moesten ook wij meteen naar bed van de leiding, wat wij dan ook maar braaf deden. Na ook een verhaaltje van Anne Gerdien Prins gingen wij direct slapen. Gelukkig maar, want de eerste kinderen waren om 7.00 uur weer aanwezig. Maar goed, na wat ochtendgym in opdracht van de leiding(!) zaten we om 9.00 uur aan de ontbijt tafel. Na het ontbijt hebben we nog wat verplichte spelletjes gedaan, terwijl wij nog liever een kopje koffie wilden nuttigen, maar daar werd niet op ingegaan!!!! Om 13.00 uur was het dan zover. Tijd om een heel gezellig weekend af te sluiten.

Heren en dame van de leiding
Hartelijk bedankt namens

De Vaders

(advertenties)

Vaartweg 43a - Hilversum
telefoon: 035 - 6 24 74 80

(uitsluitend tijdens openingsuren)

Openingstijden:
Woensdagmiddag 14.00 - 17.00 uur
Donderdagavond 19.00 - 21.00 uur

uniformen

broeken

dassen

bloesen

truien

boeken

kampeeruitrusting

cadeaubonnen

insignes

etc. etc.

Wereld Jamboree Chili: The true story

Het is pas 3 maanden geleden dat wij terug kwamen uit het warme Chili, maar het lijkt veel langer. Het was een vakantie die me nog lang zal heugen en een ervaring die niemand me meer kan afnemen. Mijn voorspelling in de laatste Belboei van vorig jaar sloeg de plank voor een groot gedeelte mis. Het reisgedeelte klopte wel, maar dat sprak dan ook voor zich. Een tussenlanding op Londen, waar natuurlijk weer bij mij de metaaldetector afging. (Tip: geen bergschoenen met metalen dingetjes aantrekken op een vliegveld.).

Vervolgens weer de lucht in voor de lange vlucht naar Santiago de Chile met een te lange tussenstop op Buenos Aires. Op het schiphol van Santiago werden we opgewacht door Scouts, die ons in hoog tempo door het vliegveld loodsten. Het kwam niet bij hen op dat wij misschien wat minder enthousiast waren, omdat we uren lang op een stoel hadden gezeten.

Snel in een busje richting ons ***** hotel, alwaar we begroet werden door een Nederlandse stagiaire. Onze kamers waren een genot en de douche/bad nog lekkerder. Tijd is geld, dus we gingen meteen een stukje Santiago bekijken, natuurlijk niet voordat de korte broek uit de tas was getrokken. Puur genieten en dat op 16 december. Inmiddels was ik op onderzoek uitgegaan en het zwembad bevond zich op het dak. Er is niets lekkerder dan in een chique hotel in je badjas de lift naar de 16e verdieping te nemen, een trap op en je in het zwembad te laten vallen. De andere volgenden iets minder enthousiast, maar zij delen dan ook mijn zwembadliefde niet. Na een lekkere maaltijd en een goede nachtrust, pakte we onze spullen en gingen met de metro naar het busstation. Geluk was aan onze kant, want de bus stond op het punt om te vertrekken.

Conception was onze volgende bestemming en onderweg keken we onze ogen uit naar het immens grote Andesgebergte (toen nog wel). In Conception, een erg grote plaats met te veel winkels, snel de taxi in naar een ander busstation voor kleinere busjes. Achteraf snap ik niet dat wij zo moesten rennen, terwijl alles daar juist zo langzaam gaat. Voor 40 cent mochten wij mee naar Playa Blanca, Lota en daar bevond zich ons basiskamp. Het duurde even voordat wij dit gevonden hadden, maar uiteindelijk wandelden wij door de poort naar ons tijdelijke huis.

We konden meteen aanschuiven voor het avond eten, je hebt honger, dus dan doe je dat. We gingen de fout in door na het eten (wat niet echt lekker was), in ons beste Spaans te vragen wat wij gegeten hadden. We hadden HART gegeten (wat volgens mijn van-oorsprong zijnde-slager-pappie, erg goed voor je is) en ze namen het niet in

dank af toen ik spontaan uitriep, dat wij dat aan onze huisdieren gaven. Onze dagen in Lota vulden zich met uitstapjes naar allerlei wonderen der natuur, officiële optochten en bijeenkomsten. We hebben bommen wit gekalkt tegen mieren en parken opgeruimd, om zo ons steentje bij te dragen voor een betere toekomst.

Er was één blunder die ik u niet mag onthouden; iedereen van het Nederlandse Contingent stond in volledig uniform te wachten op de burgemeester en zo netjes de Chilenen stonden, zo ongecontroleerd stonden wij. Bij toeval stonden alle water scouts (wij met nog 2 anderen) aan de verkeerde kant en op een rijtje. Aangezien er verder geen blauwe blouses waren werden wij aangezien voor VIPS, er werden handen geschud en kussen uitgedeeld. Natuurlijk deden wij maar alsof we belangrijk waren, omdat het anders zo zielig voor die mensen was. We werden in de dorpjes Lota en Coronel allemaal voor beroemdheden aangezien. Non-stop handtekeningen uitdelen en lachen voor de foto, maar zelfs een beroemdheid wil wel eens rustig met iemand praten, dus: "No more pictures, please!".

Verder hebben jullie eigen Zuiderkruisemtsjes (als 1 van de weinigen) 3 bommen geplant, waarvan er 2 op het Scouting Nederlandplein in Coronel staan. Iedereen verklaarde me voor gek, maar ik kan zeggen dat ik meer dan eens in de Zee van Chili heb gezwommen. Ik weet nu ook dat de stroom, die van Antarctica komt, echt erg koud is. Kerstavond hebben we gevierd met de Chileense scouts en we moesten al hun klaptempo's en yellen leren (leuk?). Ze hebben door hun legendes wel erg veel gevoel voor drama. We stonden bij een nog niet aangestoken kampvuur te kijken, terwijl er achter de bus waarmee de Chilenen gekomen waren, duidelijke tekenen van vuur te bespeuren waren. Enthousiast schreeuwde ik het woord dat ik van een drankreclame geleerd had: "Fuego!!" (vuur) en verpestte hierdoor bijna de legende over de vuurgeest (kon ik toch ook niet weten).

De volgende avond vertrokken we eindelijk richting het Jamboree terrein. Er waren ons al verontrustende berichten ter ore gekomen. Er zou geen stroom en water zijn en als echte scout kon het eerste me niet veel schelen, maar door het tweede ontstond er bij mij een interne paniek. Ik ben van mijn leven nog nooit werkloos geweest, ik ga naar de Jamboree en ik ben werkloos.

Het hele stuwmeer stond leeg, telefoons deden het niet en alleen op de deelnemersterreinen was er water. Als je geluk had dan deden na 18.00 uur de toiletten het op het medewerkersterrein en douchen kon een paar uur later. Dit werd later wel beter, maar de douches bleven koud. Ik ben erg ruimdenkend maar 's nachts koud douchen gaat me te ver, gewapend met mijn douche spullen, een zaklamp (nog steeds geen stroom) en lucifers ging ik op pad. Er hingen wel geisers, dus het werd tijd om te kijken of deze ook aan konden. Hoera, een warme douche en een schouderklopje van mezelf.

Over het drama van het lege stuwmeer wil ik het niet hebben, maar er moest toch een andere baan voor mij komen. Ik weigerde om elke dag een half uur (2x) naar een leeg meer te lopen om daar een spel te doen, doe! Ik ging samen met Ineke in de Scoutshop werken en vermaakte me best.

De opening was om te huilen, de president (ik heb hem gezien!) van Chili deed er ongeveer een half uur over om van zijn helikopter naar het podium te lopen. Vervolgens kregen we een preek van ruim 3 kwartier in het Spaans, waardoor bijna iedereen voor het einde wegliep. Ik wil niet opscheppen maar onze Bea deed het in 1995 toch beter en in 3 talen. Als medewerker op een Jamboree moet je werken, lol maken en vooral veel vrienden maken.

Ik zal nu uitleggen wat Scouting is; het maakt niet uit wie of wat je bent. Je status, leeftijd, sekse, huidskleur, geaardheid, je banksaldo of functie zijn niet belangrijk. Jij bent belangrijk en interessant, alles draait om personen. Je kunt altijd een beroep doen op de ander en niemand vind je raar of vreemd. Complete vreemden bieden je aan om je lunch te halen of boodschappen mee te nemen als je zelf niet kunt lopen. Ze lenen je hun fiets zonder problemen uit of helpen je met het verhuizen van je tent, zonder dat zij er beter van worden. Tijdens de Jamboree worden oorlogen, hongersnood, natuurrampen en politiek even vergeten. De enige afspraken die gemaakt worden, zijn schrijf of mail afspraken. Het is een grote blijе wereld, die de realiteit bij thuiskomst alleen nog maar harder maakt.

De Jamboree vloog voorbij, helemaal na het ontdekken van het Wienerkaffeehaus.

Met oud & nieuw kreeg ik een inzinking. Er was geen vuurwerk, want het gebied had al een paar jaar geen regen gezien. Er was wel een goede band, maar de stemming kwam er bij mij niet in. In gedachten ging ik mijn afgelopen scoutingjaar af en er kwamen alleen maar fijne herinneringen boven; het grote welpenkamp en het afscheid van mijn welpen met de daarbij horende geweldige dag. Natuurlijk alle oude en nieuwe bevers, met alle spannende avonturen en belevenissen.

Tot slot de Rimpelstam met ons eerste te gekke zomerkamp en een geweldig stel (nieuwe) vrienden. In gedachten zat ik die nacht ook even op de Soos, om iedereen een schitterend, goed, gelukkig, gezond en spannend 1999 te wensen. Aan alles komt een einde zo ook aan deze Jamboree en wel met een indrukwekkende sluiting.

Er kwamen verschillende legendes op het podium aan ons voorbij en het werd een groot feest. Het had ook een droevige kant, omdat er afscheid genomen moest worden van nieuwe of (van de vorige Jamboree kennende) oude vrienden. Langzaam lieten wij het Jamboree terrein achter ons om terug te gaan naar Santiago, de

stemming was bedrukt en de schoonheid van de Andes deed ons op dat moment ook niets meer. We vermaakten ons nog drie dagen in de schitterende stad Santiago en natuurlijk in ons hotel. Liggend op bed keek ik naar een interview van een hoog geplaatst persoon op het Jamboree terrein, deze man was hun Jamboree aan het vergelijken met die van ons in 1995 in Dronten. Wij hadden het te goed georganiseerd er zou geen ruimte zijn geweest voor eigen ideeën. Het is waar dat er bij hun meer ruimte voor een eigen invulling was, zij hadden dan ook simpel weg bijna niets geregeld.

Toen wij kwamen waren ze nog aan het opbouwen en hoe verder de Jamboree liep werden steeds meer afdelingen overgenomen door Nederlanders en Amerikanen. Ik zeg niet dat het in Nederland perfect was, maar het hoefde ook niet afgekraakt te worden door een of andere Chileen. Het hele interview draaide steeds om hetzelfde en werd ronduit saai, tussendoor zag je beelden van de Jamboree en die maakten het waard om te blijven kijken. Net toen ik op het punt stond om te gaan zappen toen gebeurde het, je zag ons op tv onze tassen inpakken. Hoeveel mensen kunnen zeggen dat ze in Chili op TV zijn geweest, wij nu lekker wel en dat kan niemand van ons afnemen.

Later toen ik uitgeklaagd was over de man op TV besefte ik pas dat het hele interview in het Spaans was geweest en ik had elk woord begrepen (weer een goed gevoel). Onze laatste dagen vlogen om en voor we het wisten gingen we weer richting het schiphol van Santiago.

Na een reis van ongeveer 30 uur stonden we dan eindelijk weer op ons eigen schiphol van Amsterdam. Onder luid gejuich werden we binnen gehaald door onze families. Het was nu echt tijd geworden om afscheid te nemen van Ineke en Liesbeth en dat was een vreemde gewaarwording, we waren toch bijna een maand samen geweest. In Hilversum trok ik snel wat anders aan, gooide koffie en soep naar binnen en vertrok op de fiets naar Herma. We gingen naar de boerenkoolmaaltijd, maar konden het gebouw niet in. Eenmaal binnen sprongen de bevers enthousiast om onze nekken en vroegen of we nog wel wisten hoe ze heten. Opgelucht dat we dit nog wisten vertrokken de bevers naar huis. Ik nam afscheid van Herma en zou nog even langs de Soos gaan. Even werd erg lang, omdat we een soort 2e oud & nieuw gingen vieren. Het deed en doet me goed dat ik toch wel gemist ben.

Dit was mijn bescheiden reisverslag en ik hoop dat het met evenveel plezier gelezen wordt, als ik het geschreven heb.

Ciao, Ellen

Matancastam

Met dit berichtje ga ik jullie weer helemaal op de hoogte brengen met, wat er in het afgelopen jaar bij de stam is gebeurd.

Een paar maanden geleden hebben wij gekart. Voor degene die het niet weten, dit is rondjes rijden in een opgevoerde skelter. Dit was een heel gaaf programma waarbij de adrenaline door onze aderen heen vloog en na de eerste manche (lees: ritje) wou bijna iedereen nog een keer. Deze keer ging het nog beter, zodat bijna iedereen bijna het baan record aan flarden reed.

Ook in het nieuwe jaar hebben we al veel leuke dingen gedaan. Zoals van bierviltjes en satéprikkers een autootje maken, dat een glas bier kan vervoeren. Het moest voortbewogen kunnen worden door lucht, dus iedereen kreeg een blaastest. Gelukkig deden ze het bijna allemaal en mochten we ook doorrijden. Sommige creaties zijn nog steeds op de soos te bewonderen.

De week daarop hezen wij ons in het zuiderkruis makelaars pak en speelden wij stamopolie. (Monopolie op zuiderkruisbasis). Nadat iedereen elkaar en bank had opgelicht en de straten opgebroken waren of verkocht (Wat was het ook al weer) gingen wij zoals gewoonlijk naar het Dwaallicht, om daar met ons opgelichte geld wat bier te gaan aanschaffen (helaas namen ze het niet aan).

En een paar weken geleden hadden wij het groot Grolsch master game gespeeld, wat ook erg de moeite waard is. Nu zijn wij weer in volle voorbereiding op het komende stamfeest op 10 april, wat natuurlijk ook weer hartstikke gaaf word.

Nou tot zover deze flashback op de gebeurde gebeurtenissen bij de stam. En natuurlijk is dit niet alles want we hebben nog veel meer gedaan.

Maarten

Verhuisberichten en cyber-info!

Meel van **Bart**

Ik schrijf dit mailtje in een internet cafe en ik weet nog niet wat dit me gaat kosten want ik verstond er geen ene moer van wat die man tegen me zei Ik denk dat ik een keer in de tien dagen m'n e-mail check dus je moet naar een mailtje terug sturen... Laat ook iedereen even m'n e-mail adres weten
Groetjes uit Rome

Bart e-mail Bartxx@hotmail.com

Ester heeft vanaf 1 april een nieuw telefoonnummer: 030-2710945

Judith en **Daphne** gaan samenwonen!

Silenestraat 11

1214 AM Hilversum

En ze hebben samen een telefoon: 035-6881460

Maar Judith heeft ook een eigen: 0621-460334

En Daphne ook: 0621-241088

Zuiderkruizertjes

Te koop aangeboden

Bevertrui (leeftijd 5 à 6 jaar), emblemen, beverdas, dastring, beverpet. Z.g.a.n.
Prijs: Fl. 40, = Monica Post 035-6218414

Gezocht

De soos is op zoek naar een tuner/versterker.
Reacties graag naar Rutger van 't Klooster (5825540) of Diederik de Bock (6240334).

Oude kranten, Wilde Vaart

Op de volgende data staat een container voor oude kranten op de Diependaalselaan:

8 mei

12 juni

In juli wordt er GEEN oud-papier opgehaald

21 augustus

11 september

9 oktober

(advertentie)

R O è L

FINANCIËEL ADVIESBUREAU

Indien u een deskundige gesprekspartner zoekt, die u behulpzaam kan zijn bij het oplossen van uw financiële vraagstukken, waaronder:

- > **sparen in het algemeen**
- > **kopen of huren van een woning**
- > **lijmen van pensioenbreuken**
- > **financiële haalbaarheid van vervroegde uittreding**
- > **assurantiebeheer**

Neemt u dan contact op met Rolph P.W. Schmidt voor een oriënterend gesprek.

ADVISEUR SPAAR- EN PENSIOENVOORZIENINGEN, HYPOTHEKEN EN ASSURANTIËN
Brinkzicht 22a, 3743 EX Baarn, telefoon 035-5489090, telefax 035-5489091

Telefoonnummers bestuur

Voorzitter	Jos Spaanjaars	035-6217315
Secretaris	Ruurt Stapel	035-6242471
2 ^o Secretaris	Ellen Brouwer	035-6216022
Penningmeester Zuiderkruis	Harry Rörik	035-6945263
Penningmeester Pieter Marits	Bep Spaanjaars	035-6217315
Onderhoud gebouwen	Hans de Rooter	035-6285015
Beheer Diependaalselaan	Joke de Jong	035-6232564
Beheer Schuttersweg	Diederik de Bock	035-6240334
Ledenadministratie	Gerda Kooger	035-6915117
Groepsbegeleiding welpen	Gido van der Linden	035-6216925
Groepsbegeleiding bevers	Ineke Rörik	035-6945263
Groepsbegeleiding verkenners	Nico van Leeuwen	035-6231913

Ledenadministratie alle onderdelen:

Gerda Kooger

Mossenmeent 9

1218 AT Hilversum

Telefoon: 035-6915117

Telefoonnummers teamleiding

Bevers	Herma van Ouwerkerk	035-6215533
Bevers Loosdrecht	Liesbeth Rörik	035-6946473
Pieter Maritshorde	Erik Rosendal	035-6857196
Albert Schweitzerhorde	Maarten Prins	035-6217017
Neuweghorde	Ester van Leeuwen	030-2715001
Sioniehorde	René Kuyer	035-6212273
Ankerwacht	Niels Brügemann	0655-732860
Bakboordwacht	Pim van Os	030-2715001
Pocahontaswacht	Pim Dorrestijn	020-6161385
Wilde Vaart Antarctic	Rob van Loo	035-7726116
Matancastam	Wouter de Jong	035-6217398
Rimpelstam	Niels Brügemann	0655-732860

Telefoonnummer clubhuis Diependaalselaan 035-6219965

Telefoonnummer clubhuis Schuttersweg 035-6237336